

SUD BOSNE I HERCEGOVINE

TRANSKRIPT

SUĐENJE U PREDMETU

„Krsmanović Oliver“

S1 1K 006028 11 Krl

Datum suđenja: 17.02.2012.god.

Transkript cijelog suđenja:

AV – TEHNIČAR: 17. februar 12-te, 1K-6028 11 Krl „Krsmanović Oliver“

Predsjedavajući vijeća-sudija Smardžić: Dobro vam jutro, sjedite. Otvaram nastavak glavnog pretresa u predmetu koji se vodi protiv optuženog Krsmanović Olivera. Konstatujem da je vijeće u neizmijenjenom sastavu, da je ispred Tužilaštva Bosne i Hercegovine pristupio tužilac?

Tužilac: Božidarka Dodik, dobro jutro.

Sudija: Hvala tužioče. Optuženi Krsmanović?

Optuženi: (*Isključen mikrofon*)....

Sudija: Hvala. U pratnji branioca?

Branilac: (*Isključen mikrofon*)...Dobro jutro časni sude, Slaviša Prodanović.

Sudija: Hvala. Za danas smo bili predvidjeli da saslušamo dva svjedoka, svjedoka Podžić Fatimu i Semaиду Nuhanović. Obaviješteni smo da Nuhanović Semaida je došla, a da Fatima Podžić nije pristupila. Mi imamo izjašnjenje našeg centra za podršku svjedocima, odjeljenja za podršku svjedocima. Tužioče imate li Vi nekih dodatnih informacija? Da li ste u kontaktu sa svjedokom?

Tužilac: Jesmo, pa otprilike je svjedokinja navela iste ove razloge, koje je navela i Odjeljenju za podršku svjedocima Suda Bosne i Hercegovine, tako da ja zaista ne vidim nekakve stvarne i opravdane razloge zbog današnje nepristupanja na glavni pretres. I slijedom onoga što je svjedokinja rekla, ja, iako nerado to činim, ja bih predložila, nekad se zaista mora prinudno privođenje za sljedeći glavni pretres.

Sudija: Dobro. U redu. Znači, možemo nastaviti onda sa radom, s obzirom da su, što je pristupio svjedok, stekli su se zakonski uvjeti i pozvaćemo svjedoka Nuhanović Semaиду.

SVJEDOK NUHANOVIĆ SEMAIDA

Sudija: Gospođo Nuhanović dobar Vam dan.

Svjedok: Dobar dan.

Sudija: Hvala Vam što ste se odazvali na poziv Suda Bosne i Hercegovine.

Svjedok: Hvala.

Sudija: Vi ste pozvani kao svjedok tužilaštva u predmetu koji se vodi protiv optuženog Krsmanović Olivera. Ja sam sudija Darko Samardžić, predsjedavam ovim sudećim vijećem. Sa mnom u vijeću su još sa moje lijeve strane Jasmina Kosović, sa desne strane Davorin Jukić, sudije Suda Bosne i Hercegovine. S Vaše desne strane je tužilac Tužilaštva Bosne i Hercegovine. Prepostavljam da se imali priliku da upoznate tužioca.

Svjedok: Jesam.

Sudija: A sa Vaše lijeve strane je optuženi u pravnji svog branioca. Ne znam da li ste imali do sada neka iskustva vezano za svjedočenja na....

Svjedok: Ne.

Sudija: Ovome ili nekom drugu sudu?

Svjedok: Ne.

Sudija: Ali ću Vas prvo onda ja upozoriti, upoznati sa načinom na koji ćemo provesti danas Vaše svjedočenje. Sud će prvo uzeti Vaše lične podatke. Nakon toga ćete položiti zakletvu, tako što ćete pročitati tekst zakletve koji se nalazi na stolu ispred Vas. A nakon toga biste odgovarali na pitanja tužioca u okviru direktnog ispitivanja, a potom na pitanja optuženog i njegovog branioca, u okviru unakrsnog ispitivanja. Članovi ovoga sudećeg vijeća imaju pravo da Vam postave pitanje u svakom trenutku. Vaša je dužnost na sudu da govorite istinu o onome o čemu budete pitanje i davanje, jer davanje lažnog iskaza predstavlja krivično djelo. Imajući u vidu, da je prošlo puno vremena od događaja o kojima biste danas trebali da

svjedočite, normalno je da se nekih stvari ne možete sjetiti, pa ako budete u takvoj prilici, samo ćete nam tako onda i saopštiti i neće biti problema. Nadalje, obaveza, obaveza je takođe dok traje ovaj krivični postupak sud obavještavate u slučaju da dođe do promjene adrese Vašeg stanovanja, s obzirom da se može desiti da budete ponovo pozvani kao svjedok odbrane, optuženog i njegovog branioca ili suda. Tako da biste morali, trebali ponovo eventualno pristupiti. Još samo da Vas upozorim, dakle kada čujete pitanje, pričekajte do kraja i onda lagano odgovarajte, da ne bi došlo do preklapanja sa ovim što Vas bude pitao tužilac, branioc optuženi i samo vijeće, s obzirom da se ovo suđenje tonski snima i kasnije radi taj prepis tonskog zapisa. Jeste li razumjeli ovo što sam rekao?

Svjedok: Jesam.

Sudija: Imate li nekih pitanja nego što krenemo?

Svjedok: Ne, nemam, ali ja kažem, meni stvarno nije, kad je došao ovaj da uzme tu izjavu, ja sam to i sudinici rekla, da ja, tražio je moju svekrvu, znači ja nemam, ja uopšte, ja kažem nemam pojma, on je uzeo moje podatke. Ja sam uporno i sad stojim, da ja absolutno ne znam zbog čega sam ja ovdje došla.

Sudija: Ne znam, pa eto ni sud isto tako ne zna, tužilac zna što Vas je predložio za svjedoka i u tom smislu ćete samo i odgovorati na onaj način, na koji Vas tužilac u ovome trenutku bude vodio kroz ovaj predmet. Ukoliko budete imali potrebu bilo kakvu za eventualno pauzu, samo ćete nam tako reći, pa ćemo i napraviti pauzu.

Svjedok: Aha, dobro.

Sudija: U redu. Ako možemo početi, ja bih Vas molio da nam na zapisnik ponovite Vaše ime i prezime?

Svjedok: Nuhanović Semaida.

Sudija: Ime Vašeg oca?

Svjedok: Hasib.

Sudija: Kada i gdje ste rođeni?

Svjedok: 01.02.'69-te, Menzilovići.

Sudija: Nisam Vas pitao ime Vaše majke?

Svjedok: Mevla.

Sudija: Šta ste po zanimanju?

Svjedok: Tekstilni tehničar.

Sudija: Jeste li zaposleni?

Svjedok: Ne.

Sudija: Niste zaposleni. Gdje ste nastanjeni?

Svjedok: (...)

Sudija: (...), je li?

Svjedok: Jeste.

Sudija: Dobro. Prepostavljam da niste, ali dužnost mi je da Vas pitam, da li ste Vi, da li ste Vi slučajno u srodstvu ili u zavadi sa optuženim Krsmanović Oliverom?

Svjedok: Ne.

Sudija: Dobro, hvala. Ja bih Vas molio sada da nam naglas pročitate tekst koji se nalazi na stolu ispred Vas.

Svjedok: Da pročitam. Da pročitam je li ja?

Sudija: Da.

Svjedok: Zakletva svjedoka. Zaklinjem se izjavljujem, da ču o svemu što pred sudom budem pitana govoriti istinu i da ništa od onoga što mi je poznato neću prešutjeti.

Sudija: Hvala.

Svjedok: Molim.

Sudija: Tužioče izvolite.

DIREKTNO ISPITIVANJE SVJEDOKA

TUŽILAC BOŽIDARKA DODIK – direktno ispitivanje svjedoka

Tužilac: Zahvalujem. Dobar dan gospođo Semaida.

Svjedok: Dobar dan.

Tužilac: Ja bih Vas molila da nam kažete gdje ste živjeli prije rata?

Svjedok: U Dušči.

Tužilac: Koja je to općina?

Svjedok: Dušće, b.b. bila, u Dušću u Višegradu.

Tužilac: Znači općina Višegrad?

Svjedok: Jeste, Dušće.

Tužilac: A u tom periodu koga ste imali od članova porodice, jeste bili udati, jeste imali....

Svjedok: Jesam, imala sam muža, svekra, svekrvu i dvoje djece, maloljetne djece.

Tužilac: Recite mi kako je ime Vašeg supruga?

Svjedok: Midhat Nuhanović.

Tužilac: U redu. A u aprilu 1992.-ge jeste li odlazili negdje iz Vaše kuće iz Dušće?

Svjedok: Ne.

Tužilac: Kada ste prvi put otišli iz Vaše kuće?

Svjedok: Pa kad je brana puštana, tad smo išli u Uzamnicu, ono. E sad ja ne znam te periode, ja datume stvarno slabo pamtim.

Tužilac: U redu. Otprilike koji bi to mogao biti mjesec '92-ge, proljeće, ljeto, možete li bar tako se orijentisati?

Svjedok: Ja mislim da je bilo ono proljeće, jer kad smo otišli u Uzamnicu.

Tužilac: Dobro. Uzamnica, možete li nam objasniti šta je ustvari Uzamnica?

Svjedok: To je ko kasarna, ko kasarna.

Tužilac: Kasarna?

Svjedok: Jeste.

Tužilac: Koja vojska je tamo bila prije rata?

Svjedok: Ne znam. Kasarna je, uglavnom je bila kasarna, tako bar znam. Ja sam prvi put isto i za to čula, kad sam, jer sam ja jako mlada se udala, znači stvarno bi meni ovo...

Tužilac: U redu, samo polako, Vi samo slučajte pitanja...

Svjedok: Ne, dobro...

Tužilac: Što znate znate, što ne znate, u redu.

Svjedok: Dobro.

Tužilac: Znači sklonili ste se zbog brane u kasarnu Uzamnica.

Svjedok: Jeste.

Tužilac: Koliko otprilike dugo vremenski ste ostali u toj?

Svjedok: Jedno dva, tri dana.

Tužilac: U redu. Nakon Uzamnice, da li ste se vratili ponovo u kuću?

Svjedok: Jesmo, svekar moj je insistiro da se vratimo, hajmo se vratiti, vratiti i mi smo se vratili.

Tužilac: U redu. Rekli ste dakle da je to bilo nekad proljeća '92-ge, ali datum ne pamtite.

Svjedok: Ne znam, ne znam.

Tužilac: Recite mi, je li Vam poznato, znači u tom periodu dok ste se sklanjali u Uzamnicu je li bila kakva vojska u Višegradu, neki korpus?

Svjedok: Jeste, jeste.

Tužilac: Jel' Vam poznato naziv te jedinice koja je tamo bila?

Svjedok: Nije.

Tužilac: Dobro. Recite mi, jel' se dešavalo da se sklanjate negdje iz svoje kuće u tom periodu, proljeće '92-ge?

Svjedok: Pa jesmo se malo ono sklanjali, šta ja znam, ali više nismo, jer ja nisam zbog toga što nisam mogla sa djecom sama, a svekar mi je bio nepokretan. Svekrva je morala i oko njega, tako da sam manje i kući bila i to.

Tužilac: Dobro. Kad kažete povremeno smo se sklanjali iz kuće...

Svjedok: Da.

Tužilac: Gdje ste se to sklanjali, jel' se sjećate?

Svjedok: Ne znam, u kuće odi onome, odi onome, tako ono, ne znam.

Tužilac: Mislite po kućama?

Svjedok: Ja, ja, ja....

Tužilac: Po drugim kućama?

Svjedok: Jedni drugima, da smo zajedno ono, da nas je više u grupama i to. A nismo se nigdje sklanjali.

Tužilac: U redu. Kad kažete išli smo po kućama da bi nas bilo više, pretpostavljam da ste se tako osjećali sigurnijim....

Svjedok: Da.

Tužilac: Šta se to u suštini dešavalo što je proizvelo Vaš strah, da ste osjetili potrebu da se sklanjate?

Svjedok: Pa ne znam nešto nam onda ko lakše kad ima nas više, kad smo zajedno, zbog toga.

Tužilac: Dobro.

Svjedok: Jer ne znam, ono....

Tužilac: U redu. Ali od čega ste se, ili od koga sklanjali?

Svjedok: Pa od vojske te što je bila u Višegradu.

Tužilac: U redu.

Svjedok: Ali ja ne znam koja je vojska bila stvarno.

Tužilac: Dobro. Šta se desilo 13. juna 1992. godine?

Svjedok: 13. juna, ne znam. Samo su rekli da moramo da izađemo svi iz Dušće, tako i u mene muž je isti taj bio tu u kući, i nas su prema gradu da izađemo.

Tužilac: Dobro.

Svjedok: I ja sam sa djecom, baš svekar moj....

Tužilac: Samo malo da Vas pitam, znači rekli su nam da izađemo iz kuća?

Svjedok: Jeste.

Tužilac: Ko....

Svjedok: Da imaju konvoji i da idemo negdje, da izađemo iz kuće.

Tužilac: Dobro. Ko je to došao da Vam to kaže?

Svjedok: Ne znam, ne znam.

Tužilac: Jesu li to bili ljudi u civilu, ili su to bili ljudi u...

Svjedok: Ne znam.

Tužilac: U uniformama?

Svjedok: Ne znam. Ne znam stvarno.

Tužilac: Dobro. Šta su Vam rekli?

Svjedok: Da, da izađemo i da ono, da je konvoj i da možemo da idemo prema Olovu, tako smo mi otišli prema Olovu. I onda smo mi krenuli iz Dušća svi, baš je bio moj muž i došli smo do garaža, znači izlaz iz Dušća do garaža i tu su, vojska je naišla, ja sam dvoje djece nosila, znači svekar mi je bio nepokretan, svekrva je njega u kolicima vozila, tako da sam ja djecu, i mog su muža ono, on je nosio jedno dijete, ja sam drugo, i oni su naišli, njih još pet, šest ljudi, ja se stvarno ne sjećam ni imena ne znam...

Tužilac: Dobro.

Svjedok: I njega su vratili prema Dušću, a nas su prema gradu.

Tužilac: U redu.

Svjedok: U centar, u grad.

Tužilac: Kad kažete da ste krenuli iz kuća...

Svjedok: Ja.

Tužilac: Prema gradu, jel' mislite samo na Vas i članove Vaše....

Svjedok: Ne, ne, bilo je, bilo je dosta, dosta je bilo svijeta. Znači bilo nas je dosta. Nismo samo bili mi, već je bilo možda stotinjak ljudi.

Tužilac: Dobro, dobro. Dalje ste nam rekli samo da razjasnim, vojska je odvojila jel' Vašeg muža?

Svjedok: Jeste, njega i još pet, šest ljudi znači.

Tužilac: Jeste poznavali ikoga od tih vojnika?

Svjedok: Bio je ja mislim Osmo Demir, od, ne od vojni., od ovih ljudi koji su vraćeni, bio je kako se sjećam Osmo Demir, samo ime jedno.

Tužilac: A znači govorite o muškarcima koji su iz Dušća krenuli skupa s Vama, osim Vašeg muža...

Svjedok: Jeste....

Tužilac: Sjećate se Osmo Demir.

Svjedok: Jeste, jeste.

Tužilac: Sjećate li se otprilike koliko muškaraca je izdvojeno?

Svjedok: Pet, šest.

Tužilac: U redu.

Svjedok: Pet, šest.

Tužilac: Dobro. Znači rekli ste da ste Vi nastavili kretanje prema gradu...

Svjedok: Jeste.

Tužilac: A jeste li vidjeli gdje njih odvode vojnici?

Svjedok: Ne, samo su hi vratili znači prema Dušći su njih vratili, a mi smo prema gradu, i otad se nikad ništa viš' za njega ne zna.

Tužilac: Dobro.

Svjedok: Znači, nit' sam se ja više vraćala u Dušće, ni, niti znam šta je dalje bilo.

Tužilac: U redu. Samo mi kratko recite, znači Vi ste otišli u grad, gdje ste poslije toga otišli?

Svjedok: Otišla sam kod moje sestre.

Tužilac: Dobro.

Svjedok: I tu sam prenoćila, dala mi je nekih stvari za djecu, i onda je kreno konvoj za Olovo. I ja sam u taj autobus sjela i došla sam u Olovo.

Tužilac: U redu. A Vašeg muža, već ste nam rekli dakle, poslije ovog događaja više niste vidjeli?

Svjedok: Ne.

Tužilac: Da li ste ikada išta čuli o, o njegovoj sudbini, o tome šta se desilo?

Svjedok: Ne, nisam, već jednom možda prije pet, šet možda godina, da je bilo u Dnevnom Avazu da su navodno negdje, da su, bilo da su nađeni kao u nekoj štali da su izgorili, ali i to su bile neke dezinformacije. Znači ja sam pitala, to su dezinformacije, da je to neko bez-veze ono eto reko. Mi smo dali DNK i ja i djeca i svekrva, i to je to. Da se znalo, još nikad se nije ni pronašao niti ništa.

Tužilac: U redu. Recite mi jeste pokrenuli kakav sudski postupak za proglašenje umrlim?

Svjedok: Jesam. Jer ja imam taj smrtni list i to, jel' to to?

Tužilac: Da, da.

Svjedok: Jeste, jesam.

Tužilac: U redu. Recite mi još samo, s obzirom da se postupak ovaj vodi s ciljem utvrđivanja odgovornosti onih koji su odgovorni znači za nestanak Vašeg supruga i ostalih mještana Dušća, da li tražite krivično gonjenje i naknadu štete u ovom postupku?

Svjedok: Pa ja kažem ko je god kriv, nek' mu se sudi, znači ja, ja ne znam ni, ja idem samo od mog muža, znači ne znam ko je, ne mogu nikoga okriviti...

Tužilac: Dobro.

Svjedok: Niti mogu nešto reći, stvarno ne znam. Neg' ono, da je ne znam ti ko, ja ne mogu da kažem. Znači nije, ne znam ko je bio, i ne mogu ja sad nekome ni ja suditi...

Tužilac: Dobro, nije to ni bilo pitanje, znači...

Svjedok: Ja nisam razumila.

Tužilac: Ukoliko sud utvrди odgovornost bilo koje osobe, za odvođenje Vašeg supruga, tražite li krivično gonjenje te osobe?

Svjedok: Normalno, da.

Tužilac: Tražite li naknadu štete u ovom postupku?

Svjedok: Pa tražim.

Tužilac: U redu. Samo ču Vas još kratko pitati jel' se sjećate da ste davali iskaz pripadnicima SIPA-e?

Svjedok: Jeste, kad je, tu sam ja sad rekla, kad je došao momak....

Tužilac: Samo polako, evo sad čemo to. Ja bih samo evidentirala, identificovala zapravo ovaj zapisnik, jer želim kratko da predočim svjedoku. Znači to je zapisnik o saslušanju svjedoka Državne agencije za istrage i zaštitu broj 16-04/2-3-04-2-675/11 od 11.10.2011-te, pa ču Vas samo zamoliti da pogledate da, da nam potvrdite je li to taj zapisnik, odnosno Vaš potpis?

Svjedok: Može. Jeste, to je moj potpis. Jeste. Jel' ima potrebe na grafskop?

Sudija: Stavite malo na grafskop. Malo nam povećajte to, ništa se ne vidi, zumirajte nam malo tu sliku. Dobro. Pokažite nam dole potpis, u redu. Dobro. U redu. Pokažite samo zadnju stranu zumirajte još, da vidimo da li postoji na zadnjoj strani.

Tužilac: Zadnju stranu Željka, potpis.

Sudija: U redu. Izvolite tužioče.

Tužilac: Dobro, znači samo radi razjašnjenja, odnosno podsjećanja. U tom iskazu Vi ste rekli da ste u Uzamnicu otišli u mjesecu aprilu '92-ge.

Svjedok: Pa ja, možda tad, jer ja kažem ono kad, mi smo ono sjedili znači da sam, jesmo išli u Uzamnicu, znači što jeste, jeste.

Tužilac: U redu. Znači samo Vas....

Svjedok: Možda datum taj da nisam, tada sam ono....

Tužilac: Pitanje glasi, znači da li je moguće da ste u mjesecu aprilu išli u Uzamnicu, obzirom da ste to rekli tada.

Svjedok: Jeste, jeste.

Tužilac: Jeste. Još samo dva pitanja. Tokom ispitivanja od strane SIPA-e, takođe ste identifikovali ovu vojsku za koju ste rekli u tom periodu da je bila u Višegradu, i rekli ste da je to bio Užički korpus. Danas niste mogli da se sjetite kad sam Vas to pitala, znači pitanje je isto kao prethodno, da li je....

Svjedok: Jeste, tako su govorili da je Užički korpus ono ušao, ono, znači.

Tužilac: Kad kažete govorili su Vam, jel' mislite na Vaše sugrađane?

Svjedok: Ja, ja, ja, ja, kao Užički korpus je ušao i to, ono tako.

Tužilac: U redu znači po ču., čuli ste od drugih ljudi?

Svjedok: Jeste tako da, jeste i to je tačno da sam rekla.

Tužilac: I samo još jedno razjašnjenje. Rekli ste nakon povratka iz Uzamnice Vašoj kući ste povremeno se krili u šumi. Danas ste rekli da je to bilo po susjednim kućama.

Svjedok: Pa kuća, šuma to nije tu bilo šume neke previše, već je tu kuća, pa ako dođu mi istrčimo u šumu, možda sam ja to drugačije se sad, tad izjasnila, jer ono je bilo po kućama, pa onda ako kaže evo nailaze, mi pobjegnemo, izađemo vani.

Tužilac: Izadene u šumu.

Svjedok: Jeste, u šumu sakrijemo se dok prođu, pa tako to.

Tužilac: U redu, u redu.

Svjedok: Možda je i to, ali jeste i to je tačno da sam rekla.

Tužilac: U redu, nemam, dovoljno, hvala Vam, nemam više pitanja.

Sudija: Hvala tužioče. Branioče izvolite.

UNAKRSNO ISPITIVANJE SVJEDOKA

ADVOKAT SLAVIŠA PRODANOVIĆ – BRANILAC OPTUŽENOG OLIVERA KRSMANOVIĆA – unakrsno ispitivanje svjedoka

Branilac: Hvala časni sude. Samo jedno kratko pi., jedno pitanje vrlo kratko. Dobar dan...

Svjedok: Dobar dan.

Branilac: Gospođo Semaida i sa moje strane. Recite mi da li Vi vidite tu vojsku koja odvodi Vašeg muža i te mještane sa njim?

Svjedok: Nisam razumila.

Branilac: Da li vidite vojsku koja odvodi Vašeg muža i mještane?

Svjedok: Pa bilo, jesam vidjela sam, ali ne znam ko je.

Branilac: A recite mi kolko je njih bilo?

Svjedok: Ne znam, jer je nas bilo negdje oko stotinu ja kažem iz Dušća, znači to je svak' išo sa svojim. Oni kako su samo muški....

Branilac: Razumijem to, ali kolko je bilo ovih vojnika?

Svjedok: Ne znam, ne znam.

Branilac: Koji su odveli?

Svjedok: Ne znam. Ne znam kolko je bilo vojnika.

Branilac: Nemam više pitanja, hvala.

Svjedok: Ne znam, ne znam, stvarno.

Sudija: U redu, hvala branioče. Krsmanoviću imate li Vi pitanja za svjedoka?

Optuženi: Nemam časni sude.

Sudija: Hvala. Tužioče, nešto dodatno?

Tužilac: Nemam.

Sudija: Članovi vijeća? Dobro. Imao bi ja samo jedno par pitanja. Spomenuli ste da je sa Vašim suprugom, ne znate lica koja su odvedena, pet, šest lica je bilo.

Svjedok: Jeste.

Sudija: Samo da znate jednog, za kojeg mislite da se zove Omer, jel' tako, ako sam Vas dobro shvatio?

Svjedok: Osmo Demir, tako.

Sudija: Osmo?

Svjedok: Demir.

Sudija: Demir. Dobro. Da li Vam je poznato slučajno prezime Zulčić?

Svjedok: Jeste.

Sudija: Jesu oni iz istog mjesta odakle ste i Vi?

Svjedok: Jesu, jesu, isto mjesto.

Sudija: Da li su oni bili te prilike i ta porodica sa Vama kada ste krenuli za...

Svjedok: Ne vjerujem da su bili, ne znam.

Sudija: Dobro. U redu. Hvala Vam još jednom što ste se odazvali na poziv Suda Bosne i Hercegovine. Mi smo završili danas sa Vašim svjedočenjem, Vi možete napustiti sudnicu.

Svjedok: E, dobro.

Sudija: Izvolite.

Optuženi: Časni sude imao bih jedno pitanje ako može?

Sudija: Izvolite.

Optuženi: Za ovu stalnu dozvolu koju sam piso da mi se odobri ovaj, prije 10-tak dana, za posjete, pa nisam još dobio, pa da li je to u proceduri nekoj?

Sudija: Provjerićemo to u toku dana.

Optuženi: I još jedno, nešto ako može. Trebo sam da, ovaj, ići kod ljekara jutros dolazila doktorica da neke nalaze pogleda mi gore ljekar u 10,00 sati, pa kaže, pošto imaš suđenje vidi sa sudom da ti to ovaj, ili danas ili sutra odobre da odem to pogledati, samo neke nalaze koje sam snimo u Trebinju.

Sudija: To moramo vidjeti sa predsjednicom suda, tako ide to, ide to u ovom trenutku tako, onda o tome Vam ne mogu sada ništa reći.

Optuženi: Dobro, hvala.

Sudija: Ovaj, samo da pitam vezano za ove utvrđene činjenice, Vi ste se izjasnili. Branioče, ima li potrebe, ostajete potpuno kod onoga što ste izjasnili se. Tužilaštvo isto ostaje kod ovoga prijedloga utvrđenih činjenica.

Tužilac: Ostajemo.

Sudija: U redu. Da se dogovorimo onda samo za naredni put. Znači tužilaštvo predlaže da se privede je li Podžić Fatima. Sud će privesti onda Podžić Fatimu za naredni put, s tim što će ovi skrenuti pažnju prvo putem pošte svjedocima da će biti privedena, ukoliko ne pristupi, pa tako da i Vi sa Vaše strane obavijestite dakle, da će to biti tako urađeno.

Tužilac: Da, da, jeste.

Sudija: I suđenje naredno će biti idući, idućeg petka u pola devet ujutru.

Tužilac: Samo...

Sudija: Tužioče kolko Vam treba vremena idući put za ovoga svjedoka?

Tužilac: Pa upravo sam htjela ovaj, na tu temu da s Vama razgovaram. I iskaz ovaj nije opširan, znači radi se više o opisu događaja, nego što se radi o njenom poznavanju osoba koje su učestvovale u, u odvođenju ovih muškaraca, tako da bi možda eventualno možda mogli saslušati još jednog svjedoka, ili?

Sudija: Zbog, mi smo planirali da iduće srijede nemamo suđenje...

Tužilac: Dobro.

Sudija: Međutim, ovaj, zbog obaveza članova vijeća....

Tužilac: U redu.

Sudija: Međutim, eto mogli bismo saslušati jednog svjedoka da ne gubimo kontinuitet.

Tužilac: U redu, u redu.

Sudija: Cijeneći da je riječ o pritvorskem predmetu. Tako da bismo onda idući put samo ovoga svjedoka jednog.

Tužilac: U redu. A da li bih mo., da li bismo mogli danas, da iskoristimo vrijeme, da uložimo iskaz oštećene za koju smo se prošli put usaglasili da se iskaz čita, obzirom da se radi o starijoj osobi, Žiga Džemila je u pitanju.

Sudija: Može.

Tužilac: Čak ukoliko je odbrana saglasna ne moramo ni čitati, možemo samo...

Branilac: Možete samo kontaktovati mi se slažemo.

Sudija: Je li opširan kolko iskaz?

Tužilac: Nije, znači samo iskaz...

Branilac: Nije, ali...

Sudija: Ipak radi javnosti onda, problem je imamo ovdje, ne morate čitati taj uvodni dio upozorenja koja su bila, samo ime i prezime, datum rođenja svjedoka i to, i onda to što je.

Tužilac: U redu. Dakle, radi se o zapisniku o saslušanju svjedoka drž., Tužilaštva Bosne i Hercegovine, broj KTRZ-59/09 od 02.09.2011-te, svjedokinja Žiga Džemila, kći Džulbe i majke Džehve, rođena 03.04.1929. godine, ostali podaci kao na zapisniku, propisno upozorena o svim pravima i obavezama u svojstvu svjedoka. U toku krivičnog postupka daje sljedeću izjavu. Nakon što sam upoznata na koje okolnosti ču danas biti saslušana želim reći da sam takođe upoznata da će današnji zapisnik i moju izjavu sačinjavati istražitelj Tužilaštva Bosne i Hercegovine, i da sam saglasna i bez primjedbi da zapisnik može uzeti sam, i da će on kao voditelj izjave, ujedno biti zapisničar. Ja do sada nisam davala nikakve izjave, i ovo je prvi put da neko sa mnom razgovara na okolnosti ratnih dešavanja u Višegradi. Na početku našeg razgovora Vi ste me upoznali da trenutno vodite istragu protiv Olivera Krsmanovića iz Višegrada i da Vam odmah kažem da mi to ime nije poznato. Ja sam poznavala neke Krsmanoviće iz Višegrada, ali sam zbog proteka vremena i moje starosti sve zaboravila. Ja se sad ne sjećam nikakvih datuma, niti dana. Mislim da je bila 1992. godina. Ja sam sa svojim mužem i četvero djece živjela u mjestu Dušće, Višegrad. Znam da je u Višegrad prvo došao jedan korpus srpske vojske iz Užica i bio je jedno vrijeme u Višgradu. Čim se to počelo dešavati ja sam djecu poslala u Njemačku, a ja i moj suprug Žiga Safet smo ostali u svojoj kući. Preko dana narod se nalazio u kućama, a čim počne sumrak sav narod je odlazio u šumu i vraćao se ujutru. Pardon. A sve iz straha od srpske vojske, dok smo ja i moj muž Safet ostajali u svojoj kući. To je bilo iz razloga što nam je jedan dan došao Lukić Milan, kojeg ja tada nisam poznavala, ali mi je neko od naših rekao da je to on. I sa njim je bio to., neki Tomo iz SUP-a. Pitali su me je li mi pretresena kuća, a ja sam rekla da jeste, iako nije bila, te su mi rekli da ne smijemo nigdje izlaziti iz kuće i istu napuštati. Također jedan dan pred moju kuću je došao Savić Božo. On je bio vojvoda u Višgradu i sa njim je bio Milan Lukić i Arkan iz Srbije, sa još pet tjelohranitelja. Tražili su mi ključ od kuće da pregledaju stolarsku radionu, koju je držao jedan moj sin. Moj muž je otišao po ključ i tada su me upitali gdje mi je sin Amir. A ja sam rekla da je otišao u Njemačku, i tada je moj muž htio da da ključ Savić Boži od radione, a on je rekao ne treba, i rekao je Lukiću da nas ne diraju, jer poznaje mog sina Amira i zatim su otišli. Na upit ovlaštene službene osobe kako znate da je pred Vašu kuću

došao Arkan, odgovaram da znam ko je Arkan sa televizije, a i lično mi se predstavio kad su došli pred moju kuću. Sutradan, sad mi dođe sjećanje, možda je bilo 13-ti ili 14-ti juni ili juli '92-ge godine, bio je utorak, u selo dolazi Lukić Milan sa još dosta vojnika, a svugdje oko sela je bilo još vojnika. Pred moju kuću je došao lično Lukić Milan sa 10-tak vojnika, rekao mi da će nas sve popaliti, na šta sam mu ja odgovorila da pale, jer im se pružila prilika i da je sad iskoriste. On mi nije ništa rekao, odmakao se od mene. Zatim su ispred moje kuće okupili oko 10 do 15, a možda i više muškaraca iz Dušća, među kojima je bio moj muž Safet. Pored mog muža Safeta bili su još Zulčić Mujo, Gadžo Rešid, Memišević Ismet, jedan Remzija, Repuh Hamed, dok se ostalih imena sada ne mogu sjetiti. Kad su ih okupili, odveli su ih prema Vardi i od tada ja ništa više nisam čula niti za svog muža Safeta, niti za te ljude. Kasnije sam čula da su možda odmah strijeljani, a pričalo se da su ih na centrali bacali u turbine. Uglavnom nikada nisu pronađena njihova tijela. Nas žene, djecu i neke ljude srpska vojska je okupila isti taj dan i nas oko 50 su poveli pred SUP. Tada je iz SUP-a izašao jedan nastavnik, koji nam je rekao da ćemo za Kladanj, i taj dan su nam rekli da ujutru u devet sati budemo pred hotelom. Sutradan smo potpisali neke papire, da dobrovoljno napuštamo naše kuće, i sa autobusima smo prebačeni do Olova i dalje pješice u neka sela gdje smo bili oko sedam dana, a zatim smo prebačeni u Moštre kod Visokog. Ovom prilikom želim reći da bi željela da svi koji su načinili bilo kakvo zlo u Višegradu odgovaraju pred sudom, a i želim da odgovaraju svi oni koji su učestvovali u nestanku mog muža Safeta, i drugih ljudi iz Dušća, te želim i da postavim imovinsko-pravni zahtjev po ovom predmetu zbog nestanka mog muža, a i zbog materijalne štete, jer nam je ostala sva kuća sa radionicom u Višegradu i to je u ono vrijeme vrijedilo mnogo novca. To je sve što imam izjaviti o ovome slučaju, ništa mi više nije poznato. Pažljivo sam pratila diktiranje zapisnika, kojeg je sačinjavao istražitelj, pa nakon što sam isti pročitala u pisanoj formi isprintanog, izjavljujem da nemam primjedbi na isti, niti na rad ovlaštene službene osobe Tužiteljstva Bosne i Hercegovine. U potpisu je svjedok Žiga Džemila i istražitelj Davor Knežević. Pa bih ja onda i uložila ovaj zapisnik u sudski spis.

Sudija: U redu, hvala. Dakle...

Tužilac: Ako možemo da označimo pod brojem...

Sudija: Dakle, konstatuje se da se u spis ulaže kao dokaz tužilaštva zapisnik o saslušanju svjedoka Žiga Džemile, sačinjen dana 02.09.2011. godine, u prostorijama Tužilaštva, u, sačinjen od strane Tužilaštva Bosne i Hercegovine pod brojem KT-RZ-59/09. Branioče ima li pitanja kakvih za ovaj, za ovaj, u vezi ovoga svjedočenja što je bilo?

Branilac: Nema časni sude, nemamo primjedbi.

Sudija: Imate li Vi optuženi Krsmanoviću?

Optuženi: Nema časni sude.

Sudija: Primjedbi na zapisnik nema. Dakle, konstatuje se dakle da se ulaže pod oznakom T-1. Za naredni put smo se dakle dogovorili i onda smo za danas završili. Hvala.

Stručni saradnik: Molim ustanite.

Transkript sačinila:

Spomenka Belko

06.09.2013. godine